

drugi bežati pred Dravo, da jim ni izpodjedla hiš in odnesla, in prestavili svoje domove na varnejši kraj. Ne samo eden posestnik je skoraj ob vsi svojo rodovitno zemljo. Tako nevarno, kakor preteklo jesen in zimo se pa ni bilo. Polovica Drave se je v svojem toku zagnala naravnost v obrežno steno, na kateri stoji cela vrsta hiš, in jo je začela naglo izpodjedati. Ze bi padla prva hiša v vodo in njej bi sledilo polovico vasi, več kakor 30 hiš, da ni prišla v zadnjem trenutku najnujnejša pomoč. Ze dolga leta prosijo tukajšnji in sosednji vaščani za regulacijo Drave, pa zastoj. Na nepretrgano moledovanje tukajšnjega župana g. Vrščiča je oblast priskočila vsaj toliko na pomoč, da se je zavarovalo obrežje na najnevarnejšem mestu za prvo silo in je Nova vas zaenkrat rešena. Zalostno pa je, da morajo vaščani sami nositi največji del stroškov kljub temu, da plačujemo ogromne davke. — Elektrarna Faha nam ponuja elektriko, a se nikdo ne more za njo odločiti, ker je trenutno zelo draga. Mislim, da bi ne bilo modro tok popolnoma odkloniti kakor so to delali svojčas z železnico in pozneje obžalovali. Pač pa bi bilo gotovo koristno, če bi se strnile v skupno organizacijo vse občine, ki se pogajajo z elektrarno, in skušale skupno doseči boljše plačilne ugodnosti, da bi se elektrika izplačala. — Liberalci ali demokratje so se pri nas oglašili s svojo »Domovino« in jo začeli pošiljati brezplačno mnogim posestnikom. Ker vsi vemo, da je za to »Domovino« naš poslanec Pivko in njegova stranka, zato mu bomo dali še manj naročnikov, kakor svojčas kroglice ob volitvah. Kdor hoče ostati pošten, jo bo poslal nazaj. Vedno je bila nasprotna veri, večkrat tajila posamezne verske resnice ali jih pa po svoje razlagala, rada pa sprejema in svojim čitateljem ponuja pripovedke in kratkečasnice, ki smrdijo ali vsaj hočejo smrdeti po nesr . . . Toraj proč z njol!

Novice iz št. Jošta na Kozjaku. Nenadoma se je bila pojavila nalezljiva zavrtna bolezen škrlatica, ki je napadala otroke in odrasle. Najbolj je prizadet Jurij Pesjak, pd. Bajtnar, ki je bil izgubil enega otroka, ženo in dvoje otrok pa moral oddati v bolnico. Po požrtvovalnem prizadevanju g. zdravnika dr. Železnikarja se je razširjanje nevarne morilke omililo in se ni pojavil več noben slučaj. Šolski pouk, ki je bil začasno prekinjen, se je zopet pričel, upamo pa tudi, da se bo tudi naš mežnar Jožef Spegel s svojo malo hčerko prav kmalu zdrav iz bolnice vrnil ter zopet točil sladko vince in postregel sitnim tobakarjem. — Dne 15. t. m. se je poročil priden rudar Franc Pečnik z Ano Zerdoner iz ugledne Peklenjakove hiše v Lipju. Mlademu paru želimo obilo sreče.

Požar v Mariji Reki. Juriju Medved, v Mali Reki so pogorela v soboto zvečer gospodarska poslopja. Ogenj je nastal okoli 7. uri zvečer in je gorelo celo noč. Škoda je ogromna. Zavarovano premalo. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Zalostne novice iz Ponikve ob južni železnici. Tukaj se je dogodil zelo redek in žalosten slučaj. Dne 19. februarja smo imeli pogreb ene stare ženske. Njen sosed Grosek Anton pd. Debejak, veleposestnik v Dobovcu je pomagal nesi rajnko k zadnjemu počitku in med potoma mu je hipoma postalo slabo, padel je pod krsto in je v par minutah izdihnil svojo blago dušo. Zadel ga je kap. Njegov pogreb je bil v nedeljo. Negrepljena množica ljudstva ob blizu in daleč je pričala, kako priljubljen in spoštovan je bil rajnik. Z eno besedo: zgubila je žena dobrega moža, otroci skrbnega očeta, sosedi prav dobrega tovariša, ki je bil zmiraj vsakemu v pomoč.

Nevaren lopov pod ključem. V Ljubljani je zaprla te dni policija Franca Verdan, doma iz št. Jurja ob južni železnici. Verdan je že predsedal v ječi 20 let in je danes star 53 let. Aretirani je osumljen, da je ukradel lansko leto maja monštranco iz cerkve v Gor. Radgoni.

Uprava »Našega doma« v Mariboru sporoča, glede na nekatere reklamacije, da z vsi vestnostjo in točnostjo odpošilja list na naslove, kakor so bili sporočeni in je zato ne zadene nobena krivda, ako nekateri naročniki list ne dobijo v redu, ali pa da se jim sploh ne dostavi. Prosimo, da se nam vse take nerednosti takoj javijo, da jih bomo mogli sporočiti na merodajno mesto.

Novi naročniki »Našega doma« se še vedno sprejemajo, ker je bila tiskana 1. in 2. številka tekočega letnika nalašč zanje v večji nakladi, tako, da lahko dobe celoten letnik. Opozorjamo pa, da se število te naklade vsak dan manjša in kdor želi dobiti še celoten letnik »Našega doma«, naj pohiti z naročilom. Nove naročnike sprejema uprava »Našega doma« v Maribor, Aleksandrova cesta 6-I. Celoten letnik »Našega doma« stane 20 D.

Preselitev. Krekova posojilnica se z dne 1. marca 1926 preseli iz Koroške ceste 1 v svoje poslovne prostore Meljska cesta 10, kjer bo vsak dan poslovala.

Za Ljudski sklad SLS so na gostiji Hajšek—Vogrinc v Zetalah na predlog Janeza Vogrine nabrali 115 D. za novo cerkev v Makolah 60 D. Za KZ se je nabralo na gostiji Ivana Hanželič in Terezije Janežič na Pavlovskem vrhu, župniji Sv. Miklavž pri Ormožu 250 D. Vrlemu paru obilo sreče!

V pismenjanje. Na sedmini pri Tomažu Kovačec, posestniku v Samušanih, smo se spomnili tudi revnih dijakov. V ta namen je nabral Anton Jeranovič 105 D. Vsem darovalcem priskrbi Bog plačaji!

Za Dijaško kuhinjo v Ptuj so darovali gostje na gostiji Petrovič-Brenčič v Zabljaku pri Ptuj 220 dinarjev, na gostiji Kekec-Munda pri Sv. Marku pa 50 dinarjev. Priskrbi hvala!

Cigonec pri Slov. Bistrici. V torek, 24. t. m. smo položili k večnemu počitku Nežo Gosak, v 85. letu starosti. Bodi ji zemljica lahka.

Ljubno v Sav. dolini. Gospa Antonija Lorger, učiteljica, ja danes umrla. Pogreb je petek dopoldne.

Izkaz darov za Dijaško večerjo v Mariboru od novembra do danes, ki so prišli na tiskarno sv. Cirila: Veseli gostje na gostiji Franca Meško in Marije Zupe pri Sv. Benediktu v Slov. gor. nabrali 210 din.; knjigovoz g. Koracin s tedenskimi prinosi 200 din.; na gostiji Koren-Sušnik v Črešnjevcu so gostje nabrali 200 din.; g. Slomšek, kamnosek pri Sv. Juriju ob južni žel., 180 din.; na gostiji Lesjak-Miklavž v St. Juriju ob Taboru nabral J. Markošek 160 din.; Ludvik Vidmar v Zrečah je nabral ob priliki zaprisege dne 10. 11. v veseli družbi 144 din.; na gostiji Kuk-Kolar v Konjicah nabral kaplan Jurij Lebič 130 din.; kaplan Marko Skofič nabral na gostiji Jožefa Müller in Katike Žizek v Boračovi pri Kapeli 110 din.; Porpar Tomaž, posestnik v Oslušovcih, je nabral na sedmini (obletnici) za umrliim Valentinom Erhatič, očetom vč. g. župnika Erhatiča in dičnega posestnika g. Filipa Erhatič v Oslušovcih 105 din.; č. g. Josip Meško, kaplan v Smarju, nabral na gostiji Smodiš-Lah v Lahoncih, župniji Sv. Tomaž, 100 din.; vč. g. Josip Cerjak, kanonik v Slov. Bistrici, daroval 100 din.; pri zlati poroki Melhiorja in Marije Zupan so zbrani darovali 100 din.; na Silvestrov večer domači prijatelji v ožjem krogu v gostilni Cvilač v Jerenini 81,50 din.; poštni višji kontrolor Franek Čuš daroval 50 din.; na gostiji Florijančič-Viher v Fremu nabrano 50 din.; neimenovan v Mariboru 50 din.; vč. g. dekan Weigl pri Sv. Križu na Murskem polju kot dar Mohrjanov 50 din.; gostija Kos-Pavalec, Sv. Peter pri Mariboru, 20 din.; Lorber Alojzija v Slov. Bistrica darovala 15 din.; Roza Duh, Sv. Peter pri Mariboru (opetovano) 10 din.; neimenovan iz posebnega naslova 10 srebrnih kron. — Vsem cenjenim darovalcem najiskrenejša hvala!

Krajevne zanimivosti.

Sv. Peter pri Mariboru. (Malo odgovora.) Vsa čast mariborskim šolskim sestram za njih kadično delo v vsakem ozir! Bali smo se za nje kakor za punčico svojega očesa, ko jim je pretil nasproten režim, da jim zada smrten udarec. Pridružujemo se torej dopisniku v »Slovenskem Gospodarju« št. 7, v kolikor daje zaslužno hvalo čč. mariborskim šolskim sestram. Je pa stvar okusa, ako kdo hvali enega na račun drugega. Zato ne razumem, zakaj se je g. dopisnik obregnil na samostan čč. sester v St. Petru pri Mariboru. Hočem odgovoriti stvarno. Stvar združuje obeh kongregacij je njih notranja zadeva, ki ne spada v dnevno časopisje. Sestre v St. Petru so popolnoma samostojne z materno hišo istotam. Če so se ločile pozneje od matrne hiše v nemškem (sic-) Gracu, nego mariborske, je to posledica razmer. Konstatiramo pri tem, da niso imele in nimajo nobene nemške sestre. Znano je, da je izmed vseh okoliških občin Maribora bila in ostala šentpeterska edina vedno slovenska, tudi v najtežjih časih in to je zasluga narodne vzgoje čč. šolskih sester v St. Petru. Tega jim najhujši nasprotniki ne odrekajo. Tudi zgodovino imajo čč. sestre pri St. Petru. Pogodbo z njimi za ustanovitev samostana in šole sta podpisala častni kanonik in župnik pri Sv. Petru Marko Glaser, znan kot odlični narodnjak in velik prijatelj A. M. Slomška, in prvi slovenski kardinal dr. J. Missia, takrat kancler v Gracu. Zadoštuje? Sicer pa slovensko ljudstvo samo čuti, kje je pristna skromnost in prava samostaska vzgoja. Zato pošilja od vseh strani, zlasti iz Prekmurja, mladino v samostan čč. šolskih sester v St. Peter pri Mariboru. Tudi bratje Hrvatje so na stotine deklic pošiljali šentpeterskim šolskim sestram v vzgojo. Želimo temu samostanu krepkega razmaha v prid naši slovenski domovini! V njem živi Slomškov duh in Slomškov duh ga bo tudi obvaroval pred vsemi nasprotniki!

Hoče. Orel v Hočah ponovi na željo mnogih zopet »Črnošolca« v nedeljo, dne 23. t. m., ob treh in zvečer ob pol osmih. Naj nihče ne zamudi te res lepe igre. Med odmorji igrati domači tamburaški zbor. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

Mežiška dolina. Bilo je po pustu. Pot me je slučajno pripeljala v Kotlje. Ker sem bolj radovedne narave, povprašam: »No, kako pa ste kaj pri Vas pust obhajali?« — »Prav veselo. Imeli smo muziko v nedeljo in v torek in skakanja je bilo zadošči.« — »Pa to ni kaj posebnega; bilo je tako tudi drugod.« — »O pač. Pri nas je bilo nekaj posebnega.« — »Kaj pa?« — »Pri nas so se pa babe steple, tiste dol iz Pota.« — »Ali je res?« — »Res, res! Pač ne veste, kako so pri nas ženske hudobne.« — To pa je res nekaj za v cajenge, sem si mislil. Pa sem po vrhu v njihovo slovo še zložil to-le pesem: O ni lepo, — če moški se vpijanijo. — Se manj se spodobi, — ako o polnoči — pa ženske še v gostilni so — in tamkaj se klofuta. — O joj! Kaj bo?

St. Janž pri Dravogradu. Naš nadučitelj je začel na vse pretege širiti brezversko »Domovino« v naši župniji. Liberalni učitelji sicer vedno trdijo, da niso proti veri, a smatrajo za svojo dolžnost, da preplavijo vse kraje z listom, katerega glavni in edini namen je, ljudstvo odvrniti od vere. Vprašamo vse trezno misleče učitelje, ali jih kot vzgojiteljev mladine ni sram širiti list, ki ima mnogo členkov in notic, ki poleg vere spodbujajo tudi pravost, ki hočejo ljudstvo tudi pravno poučevati. Da ne bo v korist šole, ako bo ljudstvo pravno propadlo, taki — »odgovorjeli« ne pomislijo, ne pomislijo tudi, da bo mladina popolnoma pokvarjena, ako bo brala take liste, ker gotovo pride »Domovina«, ako je ista v hiši, otrokom v roke. Upamo, da bo občinski svet in krajni šolski svet poročal ministrstvu, da mi takega učitelja ne maramo in da ga naj prestavimo v Črnogor ali v Macedonijo, da bo bližje Pribečeviču, katerega tako zelo obožava.

Prelaze-Prihova. V brezverski »Domovini« se je oglašil od nas neki privandranec iz zasedene Italije. To je grda nehvaležnost za gostoljubnost, katero je našel v našem lepem kraju. Naj pusti v miru nas, ki smo vsi verni katoličani in odločni pristaši SLS. Naj bo prepričan, da pri nas s protiverstvom in brezverstvom ne bo čisto nič opravil, kar mu je sosedov sin že v obraz zabrusil. Saj vsi dobro poznamo njegovo krščanstvo. Rešuje naj v Idriji uboge, od Italijanov zatirane brate Slovence (pa Slovenci niso menda več njegovi bratje!), pri nas ne bo nič opravil. Lep mir vlada pri nas in on ga nam hoče zrušiti? Na vse kniplje usiljuje »Domovino«, toda zavednega naročnika ne bo dobil niti enega. Torej, g. Hmelak, pustite nas pri miru in bodite zadovoljni, da smete pri nas v miru živeti. Za danes dovolj! — ak.

Smartno pri Slovenjgradcu. Kekor po drugod, smo tudi v naši fari imeli duhovne vaje za mladeniče. Vodil jih je vrli mladinski organizator g. Mihael Pribožič iz Sv. Petra na Kronske gori. Udeležba je bila za sedanjí čas povoljna. Prejelo je 50 fantov sv. obhajlo. Nekateri, ki se klanjajo vsaki dan bogu alkoholu in služijo le nečistosti, se jih niso udeležili, so pač preslišali božji čas. Naj bude na tem mestu izrečena priskrba zahvala preč. g. nadžupniku, ki je preskrbel za fante tako vesele ure. — Dne 21. t. m. je smrtna kosa pokosila nežno cvetko, vrliga katoliškega fanta Ignaca Sirmčnik. Kruta jetika mu je v nežni mladosti pretrgala nit življenja. Njegova smrt je gotovo resen pouk za naše lahkomišljene fante, nikdo ni varen pred njo, čeprav je mladenič cvetočih lic.

Cezanje pri Ljutomeru. (Barbarstvo.) Skrajno neokusnost si je dovolil član tamburaškega društva »Sloga« iz Ljutomeru. Na grobnico g. Franca Stajnika iz Mekotnjaka na našem pokopališču je nalepil vabilo društva na občni zbor, kjer je še opomba, da se smejo občnega zbora udeležiti samo vabljeni. Mora šmentano slabo presti društvu, da mora celo mrtvece klicati in vabiti na svoje občne zbore. Društveni kapelnik slavnega spomina g. Huber Hanzi bi storil zelo veliko uslugo svojemu društvu, če bi v svojih filozofično-moralnih eksperimentih, ki jih včasih podaja svojim tamburašem, svoje člane podučil, da je pokopališče kraj, kateremu je dolžan vsak človek gotovo vrsto pietete in da je znak skrajne surovosti in barbarstva, če gre kdo na grobnice lepiti lepake. To meče zelo slabo luč na društvene člane in zgodi se jim lahko, da pridejo v konflikt s tiskovnim zakonom. Upamo, da to zadoštuje in da bo g. kapelnik napravil energične korake, da bo zajezil vedno naraščajočo podivjanost nekaterih članov.

Ljutomer. Na gostiji Martin Obrhan in Tilika Semenč iz Grezovčaka so gostje darovali za tukajšnji Orlovski odsek 156 din. Priskrba hvala!

Središče ob Dravi. Našim SDSerjem mora presneto huda presti, ker pozivljata celo predsednik Robič in tajnik Veselko v imenu krajevne organizacije s svojimi lastnoročnimi podpisi podložne ovčice, katerim se že odpirajo oči, naj: »gredo z vedrim čelom in podvojeno vneto odločno naprej. Mi bomo zmagali in končna zmaga je naša«, kličejo magnati. To že verjamemo, da si delajo korajžo, kajti če bi šlo vse po njihovem, bi bili kmetski žepi kmalu prazni, njihovi pa — zmnge polni! Najlepši pa je zadnji stavek dopisa, ki prosí za božjo voljo: »naj čuva članstvo mirno kri in drži disciplino!« Aha! Zamejala so se korita! Oj le naprej, oj le naprej, po začrtani ravni demokratski liniji, dokler ne padete v prepad, katerega ste si sami izkopali s svojim protinarodnim delovanjem in negospodarskim kapitalističnim naziranjem.

Sv. Urban pri Ptuj. Zadnje dni pred postom se je tu poročil g. Franc Belec, sin g. župana v Vintarovcih. Bil je delaven član tukajšnjega izobraževalnega društva in odbornik. Izbral si marljivo in vestno članico Marijine družbe Nežiko Toplak za svojo družico in postal s tem eden največjih in najuglednejših posestnikov v urbanski župniji. Mlademu paru iskreno čestitamo! Bilo srečno! Na gostiji se je zbralo 52 dinarjev za »ugoslovansko Matiko«.

Polenšak pri Ptuj. Zadnje dni smo položili k večnemu počitku Franca Janžekovič, p. d. Vičarovega iz Polenec. Umrli France je bil vzoren krščanski mož, skrben hišni oče. Kako lepo nam je pokojni France vodil našo občino kot župan skozi mnogotera leta za časa Avstrije, ko so se bili najhujši politični in narodni boji. Nikoli ga nisi videl omahovati, ampak z jekleno voljo in trdnostjo je vedno stal v prvih vrstah borcev za pravično stvar. Načeloval je tudi veliko let krejnemu šolskemu svetu, ob vsakokratnih volitvah je bil vedno trden v taboru SLS. Kako je že nad 70 let stari France bil spoštovan med Polenšani, je pokazal njegov pogreb, katerega se je navzlic slabemu vremenu udeležila velika množica.

Polenšak. Predpustni čas je izginil v obilnem zimskem blatu. Vesele gostije, ki so se vršile po vseh koncih in krajih župnije, so ponehale, pa vendar bodo nam nekatere ostale v častnem spominu z znatnimi svotami, ki so jih nabrali za prihodnje naše nove zvonove.

Drstela. Kruta smrt nam je iz naše sredine vzela na pepelnico jutraj vzglednega kmeta Franca Sever. Pokojni, ki je bil mimoga značaja, dober gospodar, večletni odbornik naše sicer male, toda zavedne občine, dobronik posebnih revnih, zaslužil, da ga ohranimo v trajnem spominu. Mladi vdovi, kakor tudi sedmim deloma še nepreskrbljenim otrokom izrekamo naše iskreno sožalje!

Majšperg. Kakor v jeseni listje iz drevja, nas zapuščajajo možje iz naših vrst. Položili smo dne 16. t. m. v hladno zemljo moža, ki bi ne bil prestopil meje naših pravil in idej za nobeno ceno. Ta mož je bil Stefan Mohorko v Medvecih, p. d. Fošnar. Bil je dolga leta, kakor že njegov stari oče, oče in sedaj on paznik zemljišč baronov Post iz Zgornje Poljskave. Bil je dober tovariš svoje žene in skrben oče zalujočim štirim otrokom in večletni občinski odbornik. Čvrste narave, v družbi vedno vesel, že kmaj je začel bolehati in na vse prizadevanje ni mogel več odra veti. Veliko je trpel, a vse je udano ponašal. Bil je več-

krat previden s sv. zakramenti. Njegov pogreb je kazal, kako priljubljen je bil. Na dan, ko vse takorekoč nori po svetu, se je vendar zbrala velika množica ljudi, da ga pospremi k večnemu počitku. Ko mu je vč. g. župnik pri odprtem grobu v jednatih besedah govoril v slovo in nam risal pred oči, da smrti nihče ne uide, in priporočal, da molimo zanj, ni ostalo niti eno oko suho.

Smartno ob Paki. (Solske razmere.) Bog nas je blagoslovil v zadnjem času z ženskimi solskimi močmi, imamo namreč pet učiteljic in le eno moško solsko moč, upravitelja. Med temi ste dve novinki, od katerih smo posebno pričakovali kar najlepših zgledov in sadov v šoli. Stari vsaj si mislimo, da so učiteljice novinke ne le potrebne strokovne pomoči svojih predstojnikov, ampak predvsem pomoči božjega prijatelja otrok v cerkvi. Žalibog jih ni opaziti pri službi božji, pač pa hočete zopet uvesti že enkrat ponesrečeno šolsko v naš kraj. Mi se prav lepo zahvaljujemo za to dobroto in odklanjamo oliko, katero kaže sokolska družba, da hodi k ponočnim vlakom in tam jevno poje in lajna sokolsko pesem. K stvari se še povrnemo. Upamo, da šolskemu upravitelju ne zlezejo preko glave mlade gospice in njegove lastne hčerke. — Naš gospospinski tečaj se bliža h koncu in je dvomljivo, če še pride do drugega. Priporočati bi bilo velikemu županstvu, oziroma referentom, da bi zamenjali voditeljice tečajev, da ne bi bile vedno iste v istem kraju. Bi bilo stvari le v dobro! — ak.

Vransko. Nove zvonove, v lite v zvonolivarni St. Vid pri Ljubljani, smo slovesno sprejeli v Prekopi v soboto po Svečnici. Prihajali so se na krasno okinčanih vozovih, spremljati jih je godba in dve požarni brambi na konjih. Pozdravil jih je ubran domači mešanji zbor pevcev s krasnimi pesmicami, vč. g. župnik dr. V. Mörtl pa s slovesnim nagovorom na navzoče, pokali so topiči. Svečani sprevod se je premikal med godbo in grmenjem topičev proti Vranskemu, odkoder je vabil tovariše v zvonik stari veliki zvon. Slovesno posvečenje zvonov je ob navzočnosti treh duhovnikov opravil v nedeljo, dne 7. t. m., preč. g. dekan M. Medved iz Braslovč. Ko so se prvič oglasili novi zvonovi, smo se vsi zamislili v one čase, ko so nam še prepevali stari zvonovi.

Vransko. Umrli je g. notar Fran Presečnik, župan trške občine. Bil je blag značaj in jako delaven ter dobitnik mnogih. Spoštovali so ga vsi. Pokojnega so prepeljali v četrtak v njegov rojstni kraj Gornji Grad, kjer bo počival v domači zemlji.

Zgornja Ponikva. Pri nas se je poročil mladenič Fran Varle z mladenko Marijo Vaš. Na ženinem domu pri Sepeku se je nabralo na veseli gostiji za Dijaško kuhinjo 110 dinarjev. Bog daj novoporočencema obilo sreče, darovalcem pa obilno povrniti — Tudi k nam je priromala vsiljiva »Domovina«. Sprejeli smo jo z velikim spoštovanjem in ji takoj odkazali mesto, kamor spada. Vnaprej bi pa svetovali onim redodarnim gospodom z »Domovino«, da naših poštenih naslovov nikar ne prilepajo na nesramno »Domovino« ter si prihranijo trud za kaj boljšega. Mi Ponkvarji s takimi reči prav na kratko opravimo, ker Zgornja Ponikva je zvesta SLS.

Galicija pri Celju. Pri podružnici sv. Jungerti se lode vršilo sv. ozravlilo na god sv. Jungerti dne 3. marca ob pol 10. uri dopoldne. Pridiga in sv. maša. Ravno tako v nedeljo, dne 7. marca.

Teharje pri Celju. Nekaj novic! V najožjem korgu in v taji tihoti, kakor pač zahteva postni čas, je obhujala dne 8. t. m. svojo 70letnico naš velezaslužni župan g. Jožef Rebov, p. d. Janez. Krepek po telesu, po duhu pa še mladeniško čil in gibčen, vlada že več let kot odlični pristaš SLS obširno občino Teharje, ki šteje po zadnjem ljudskem štetju 4218 duš. Vse ga spoštuje kot moža-poštenjaka; s svojim nesebičnim delom za blagor občine si je pridobil srca vseh občanov. In zato mu k 70letnici kličejo tudi vsi brez razlike mišljenja, stanu in strankarske pripadnosti, kakor kmetje tako delavci iz številnih tovarn, naj nam ljubi Bog ohrani našega Janeza krepekega in zdravega še mnogo let. — Brzovlak je povozil občinsko revo Celinšek. Dobrotniki so ji pripravili dostojen pogreb. Lepa krsta je bila popolnoma pokrita z vencem, spletenim iz pomladanskih cvetic. Sina pokojne pa priporočamo dobrim srcem. — Umrli je pri nas najstarejša oseba cele župnije, 92 let stara Magdalena Stor, rojena l. 1834. — Naše gesilce prosimo, da naj nastopijo proti neosnovanim govoricam po župniji, da se namreč naši gasilci prav urno gibljejo in prav pridno gasijo le na Martinovih, Silvestrovih in predpuknih plesnih večerih, kadar pa kje v okolici gori, pa jih manjka: ker ne gori v domači fari. Pa brez zamere!

Sv. Marijeta pri Rimskih toplicah. Zdi se, da slišijo demokratje travo rasti. V št. 7 »Domovine« pišejo, da bomo imeli še pred veliko nočjo tukaj sv. misijon, za katerega se že seveda vedaj pobirajo po fari razne dobre reči, da bodo gg. misijonarji lažje udrihali po »Domovini«. Pre sneto slabo vest morajo imeti naprednjaki, da se že sedaj bojijo misijona, o katerem pa drugi farani nič ne vemo. Vč. g. župnik je zadnjo nedeljo oznanil, da mu o misijonu ni nič znanega. »Domovina« tudi v istem dopisu udriha po ožrajnem zastopu zaradi šmarjskega mostu. Pripominimo, da imajo v sosvetu večino demokratje. Stavbni odbor za šmarjski most pa že leto dni ni imel seje. Da se je most za težke vozove zaprt, je popolnoma pravilno, vendar bi se bila lahko tudi seja odbora sklicala, da bi bili člani tudi o celi zadevi poučeni, saj tendar ne beremo vsi »Domovine«!

Kozje. Tukaj se je poročil z vro in pridno mladenko Marijo družbenico Aniko Bračun dober in vzgleden fant Martin Božičnik iz Imenega, župnija Podčetrtnek, iz dobre in ugledne hiše Božičkove, kamor ima vstop edino le dobro in laščansko časopisje in berilo. Bil je več let izborni cerkveni pevec pri pevskem društvu v Podčetrtneku, kjer se bo zelo pogrešal. Bil je tudi pridni in zvesti član

gasilnega društva v Imenem. Mladima novoporočencema iskreno čestitamo in njima želimo ves blagor!

Iz gospodarskega polja.

UPOSTEVAJTE NAŠE ZAHTEVE.

(Dopis iz mariborske okolice).

Za prihodnji teden je napovedano licenciranje bikov. Ze vnaprej povem, da se mi živinorejci bojimo licenciranja. Zakaj?

Vsled trmoglavosti nekkih kmetijskih strokovnjakov smo prišli tako daleč, da veliki okoliši nimajo plemenskih bikov. Na primer v občini Rošpoh pri Mariboru je nad 400 krav in telic, a nobenega bika, oziroma so, a jih radi pasme, ki je gospodom strokovnjakom neljuba, ne licencirajo. Ne vem, kdo si je zmisli, da se pri nas smejo licencirati samo biki marjadvorske pasme. To je velika norija. Naj reče kdo, kar hoče, tako ne bo šlo več naprej. Najboljše krave in telice ostanejo jalove, ker ni dovolj bikov. Posamezni posestniki imajo lepe biki drugih pasem, a kaj, ko jih ne smejo spuščati. Moj sosed ima krasnega bika pinegavske pasme, a bil je kaznovan, ker je na veliko prošnjo dovolil dvema sosedoma, da priženeta svoje krave.

Država nam ne oskrbi dovolj bikov predpisane pasme in tako dan za dnevom propada naša živinoreja. Tega je kriva predvsem ona gospoda, ki je določila, da smejo biti biki v mariborskem okolišu samo marjadvorske pasme. Gospodje »strokovnjaki« tam pri zeleni mizi okoli velikega župana Pirkmajerja niti blizu ne vedo, kako dalekosežna nesreča preti vsled te trmoglavosti živinorejci v mariborskem okolišu. Kmalu bo napolnil čas, ko bomo morali z laterno iskati bika.

Zadnji čas je, da se ta veliki nedostatek popravi. Živinorejci imajo mnogi lepe biki raznih pasem, ki so pripravne za naše hribovske kraje. Te biki bi se naj tudi licenciralo in tako bo nevarnost, ki preti naši živinoreji, odstranjena. Opozorjam samo na dejstvo, da se je dovolilo mariborskemu bogatašu, da lahko spušča bika, ki ni marjadvorske pasme. Zakaj branijo gospodje strokovnjaki nam kmetom, kar je gospodi dovoljeno!

Gospoda inženjerja Zidanška, ki ima srce za napredek živinoreje in okrajni zastop nujno pozivamo, da čimprej napravi sklep, da se z ozirom na veliko pomanjkanje bikov, letos licencirajo tudi biki drugih pasem. Mi potrebujemo dobre krave mlekarice in živino za mesarje.

Ob 12 uri kličejo živinorejci: Upoštevajte naše zahteve!

MEŠANJE UMETNIH GNOJIL.

Veliko si prihrani gospodar na času in delu, ako razna umetna gnojila, katera hoče potrositi, pomeša med seboj. Taka pomešana gnojila se dajo razen tega lepše in bolj enakomerno trositi, kar seveda pojača njih učinkovitost. Vendar je pa treba pri mešanju gnojil velike previdnosti. Vsa gnojila se namreč ne smejo poljubno mešati med seboj, ker bi radi tega lahko nastale občutljive izgube. Učinkovitost rastlinske hranilne snovi, ki se nahaja v gnojilih, se z nepravilnim mešanjem zelo pomanjša. Pri nekaterih gnojilih, nepravilno mešanih, se lahko učinkovitost snovi izgubi iz gnojila, ali pa postane težko razkrojljiva in s tem zelo počasi delujoča. Tako nepravilno napravljena mešanica izgubi veliko na vrednosti in gospodar trpi pri temu občutno škodo. Da se temu izogne, mora vedeti, kaj se sme in kdaj in kaj se ne sme mešati.

Mešati se ne sme apneni dušik z hlevskim gnojem, gnojnic, amonijevim sulfatom, superfosfatom in obratno. Amonijev sulfat ne z apnom, Tomaževo žlindro, apnenim dušikom in obratno. Istotako superfosfat ne z apnom, apnenčevim prahom, laporjem, sadro, apnenim dušikom ali Tomaževo žlindro. Tomaževo žlindro se ne sme mešati z hlevskim gnojem, gnojnic in s preje navedenimi gnojili. Apno (kakor tudi apnenčev prah, lapor) se ne sme mešati z hlevskim gnojem, gnojnic, amonijevim sulfatom, kostno moko, superfosfatom.

Nekatera umetna gnojila se pomešana rada sprimejo v trde kepe, katere je po daljšem ležanju gnojil, zelo težko razbiti. Ako se taka gnojila pomešajo, se morajo najdalje tekati 24 ur že raztrositi, da se ne napravijo kepe. Mešati, po mešanju pa takoj (tekati 24 ur) raztrositi se smejo: kalijeva sol in kalsit z apnenim dušikom, Tomaževo žlindro, apno in obratno, čilski soliter z apnenim dušikom. Ostala gnojila se smejo med seboj mešati.

Ako imamo kako gnojilo za potrositi, pa ga ne smemo mešati z drugimi, samega je pa potrositi neprijetno, bodisi, da se praši preveč, ali se pa trosi v malih množinah, tako da ga je težko lepo enakomerno raztrositi, tedaj ga pred trošenjem pomešamo z enako, pa tudi dva- do trikratno množino presejane suhe prsti ali pravi drobnega peska. Pri takem mešanju, kakor pa tudi pri medsebojnim mešanjem gnojil je paziti na to, da se premeša dolro in enakomerno, kepe, ako bi se našle med gnojilom, je razdrobiti.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš svojim članom: Na vinski sejem, ki se bo vršil v St. Ilju v Slov. gor. dne 22. in 23. marca, se morejo poslati le ona vina, ki so se pridelala na ozemlju domače podružnice; ni pa potrebno, da je razstavljena vrsta tudi na prodaj; v tem slučaju opozarja razstavljalec interese za drugo leto na svoje blago. Najprej je vposlati prijavo, ki mora vsebovati: 1. Ime pridelovalčev; 2. bivališče; 3. vrh, s katerega je vino; 4. vrsto vina (n. pr. beli burgundec, mešanec); 5. množino, ki je na prodaj, oziroma da ni na prodaj;

6. ceno. Vsakdo lahko razstavi toliko vrst, kolikor jih hoče. Ako ima kdo isle vrste, n. pr. mešanca, več kvalitet, naj tudi te označi, in sicer s črkami a, b, c tako, da pomeni a najboljšo, c najslabšo kvaliteto. Prijave je poslati po dopisnici ali v pismu načelniku podružnice (Gabriel Majcen, profesor v p. Maribor) najkasneje do dne 3. marca. Po prijavi je treba vposlati vzorce in sicer za vsako vrsto dve buteljki barvanega stekla, ki jemljeta po tri četrt litra; za belo vino sta buteljki naj stožčasti, za rdeče in črno pa valjaste oblike. Zamaški morajo biti iz plitvine in novi. Steklenice naj se denejo v slamnate stročnice, in vsaki, ali če sta dve z isto vrsto vina zvezani in vkup zaviti, vsaj eni izmed njiju naj se dobro priveže tablica iz lepence ali trdega papirja z opisom, ki se mora natančno vjemati z zapisom na prijavi. Ti vzorci naj se oddajo v trgovini Klanjšek in Penič, Vetrinjska ulica 9 (kjer ima podružnica skladišče) najkasneje do dne 14. marca; razen tega je za vsako vrsto vina izročiti 5 dinarjev razstavnine. Na poznejše doposlane prijave in vzorce se ne bo več oziralo. Pozivamo svoje ude, da se vinskega sejma, za katerega je že zdaj zanimanje na Kranjskem in v Avstriji veliko, z mnogimi vzorci, pa tudi osebno v velikem številu udeležijo. — Načelstvo.

Učni tečaji za kmetovalce na srednji vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se vršijo ob zadostnem številu udeležencev po naslednjih strokovnih skupinah: I. Sadjarstvo: 1. enodnevni tečaj za preceppljanje sadnega drevja v pon-deljek, dne 1. marca; 2. enodnevni tečaj za saenje in za oskrbo sadnega drevja v torek, dne 2. marca; 3. enodnevni tečaj za preceppljanje sadnega drevja (ponovno) v pon-deljek, dne 8. marca (vselej od 9. do 12. in od 14. do 16. ure). — II. Vinarstvo: 1. enodnevni tečaj o trsnih rezi; 2. enodnevni tečaj o cepljenju in trsnicarstvu; 3. enodnevni tečaj o grozdnem sukaču in uporabi vpreznega orodja v vinogradih. — III. Kletarstvo: petdnevni tečaj o najvažnejših vprašanjih kletarstva. — IV. Poljedelstvo: 1. enodnevni tečaj o obdelovanju zemlje, o gnojilih in gnojenju ter o semenarstvu; 2. enodnevni tečaj o pridelavi kune in krmiljenju; 3. enodnevni tečaj o rastlinskih škodljivcih in boleznih. — Vsi tečaji so teoretični (predavanja) in praktični (razkazovanja z demonstracijami, splošnimi slikami in vajami). Zanimanci (brez razlike spola in starosti) naj svojo udeležbo nemudoma obvezno prijavijo z dopisnico direktorji srednje vinarske in sadjarske šole v Mariboru in naj točno navedejo od navedenih 10 tečajev tiste, katere želijo obiskovati. Dnevi za sadjarske tečaje se zgo-raj določeni, dnevi za vinarske, kletarske in poljedelske tečaje se pa vsakomu posebej pismeno sporočijo na podlegi njihove prijave. Pouk je brezplačen, potrebnim se pa morda audio skromne podpore ali kakke olajšave, če namreč le-te ministrstvo za kmetijstvo dovolji. Po potrebi in zanimanju se bodo prirejali nadaljni učni tečaji. — Direktor Andrej Zmavc.

Mariborski trg dne 20. februarja 1926. V soboto, dne 20. februarja, je bilo sicer samo 57 slaninarjev na trgu, a kljub temu so mesne cene zopet nekoliko padle. Slaninarji so namreč prodajali svinjino in slanino po 20 do 24 din., popoldne pa celo po 15 do 18 din. 1 kg; domači mesarji pa so prodajali meso in mesne izdelke po isti ceni, kakor pretečni teden, ali vendar sta dva mesarja prodajala govedino po 8 do 9 din. kg. — Perutnine je bilo okoli 600 komadov in tudi pri tej so bile cene nekoliko nižje od pritečenega tedna. Domači zajci so se prodajali po 10 do 50 din. komad. — Krompir, zelenjava, druga živila. Cene so bile: krompir 5.50 do 6.50 za mernik (7½ kg), solata 1 do 2 dinarja kupček, glavneto solata in zelj-nate glave 2 do 5 din., karfiol 3 do 15 din. komad, kisa-relje 3 din., kisa repa 2 din., maslo 40 do 46 din., kuhano maslo 50 do 56 din. kg, mleko 3 do 3.50 din., smetana 14 do 16 din., oljčno olje 32 do 50 din., bučno olje 26 do 28 din. liter, jajca 1.50 do 2.50 din. komad, sirček 1 do 10 din. hlebeček. Nekateri stvari, kakor kisa zelje, bučno olje, jajca in drugo se dobivajo navadno po raznih trgovinah ceneje, kakor na trgu. Jabolka in hruške 5 do 16 din., med 25 din. kg, limone 0.75 do 1.50 din., pomaranče 1 do 2.50 din. komad, fige 6 do 10 din. venec, če-bula 2 do 7 din., česen 5 do 20 din. venec. Čebelo so začeli sedaj prodajati ne le po gostilnah in po trgovinah, temveč tudi po cesti, čeravno je prepovedano krošnjariti. — Seno in slama: V sredo, dne 17. februarja, so kmetje pripeljali 9 vozov sena in 5 vozov slame, v soboto, dne 20. februarja, pa 14 vozov sena in 6 vozov slame na trg in so prodajali seno po 70 do 90 din., slamo pa po 55 do 65 din. za 100 kg. Cene senu in slami bržkone ne bodo padle ker kmetje tožijo, da jih težijo veliki davki.

Mariborsko sejsko poročilo. Na svinjski sejem dne 19. februarja 1926 se je pripeljalo 118 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 125—150 din., 7—9 tednov stari 225—250 din., 3—4 mesece 350—380 din., 5—7 mesecev 400—480 din., 8—10 mesecev 550—650 din., 1 leto 1500—1600 din., 1 kg žive teže 10.50—12.50 din., 1 kg mrtve teže 15 do 17 din. Prodalo se je 82 komadov.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 56 din., angleški funt 276 din., francoski frank 2.03—2.05 din., italijanska lira 2.25—2.28 din., čehoslovaška krona 1.65—1.69 din., švicarski frank 10.90 din., avstrijski šiling 7.99—8 din. V Curihu znaša vrednost dinarja 9.10—9.15 centimov.

Milica in Tonček

Izpraznila sta lonček.

Srečna sta oba sedaj.

Saj je bil to »BUDDHA«-čaj!